

TYDZIEŃ MISYJNY SZPITALNIKÓW

16-22 październik 2017

Temat Światowego Dnia:

Misja w centrum wiary chrześcijańskiej

Temat Instytucjonalny:

SZPITALNICTWO owocem wiary chrześcijańskiej

Otwarcie się na Ducha poprzez praktykowanie Szpitalnictwa “misja w centrum wiary chrześcijańskiej”

Drodzy Współpracownicy, Wolontariusze, Bracia i Siostry:

Co roku w Święto Zesłania Ducha Świętego publikowane jest orędzie Papieża na nadchodzący Światowy Dzień Misyjny.

Można w nim znaleźć: a) przypomnienie niektórych fundamentalnych elementów misji; b) podsumowanie głębokiej refleksji Papieża dotyczącej tej kwestii (refleksji, które zostały szerzej omówione w innych, bardziej oficjalnych dokumentach, takich jak encykliki czy ekshortacje); c) kilka konkretnych zdań na główny temat, myśl związaną z wydarzeniami danego roku, bądź przypomnienie jakiejś szczególnie bliskiej Papieżowi kwestii.

Orędzie na Światowy Dzień Misyjny w 2017 r. przedstawia te same fundamenty misji, które zostały jasno ujęte w samym jego tytule: Misja w centrum wiary chrześcijańskiej. Korzenie misji sięgają samego centrum wiary chrześcijańskiej, i odwrotnie, owo centrum może bez wątplenia być określone jako misja.

Nie ma więc wątpliwości, że pierwszym misjonarzem był sam Chrystus. Kontynuujący Jego dzieło, Kościół jest zatem misyjny ze swej natury; głoszenie Ewangelii, Dobrej Nowiny od Boga, jest jego zadaniem (pkt. 1 orędzia). Dlatego też misja to powrót do korzeni, do fundamentu: Jezus jest pierwszym i jedynym prawdziwym misjonarzem; Jego uczniowie (chrześcijanie) są „oddelegowani” do bycia misjonarzami (pkt. 2 i 3). Jest jeden misjonarz: Jezus, i dlatego wszyscy są misjonarzami – wszyscy uczniowie, uczniowie-misjonarze, jak zwykli ich nazywać Papież Franciszek. Misja jest odpowiedzialnością wszystkich chrześcijan, nie jest zadaniem jakiejś wybranej grupy czy swego rodzaju elity pośród nich; jest obowiązkiem wszystkich.

Jedną z kwestii, na które w tegorocznym orędziu został położony szczególny akcent, to **ludzie młodzi**.

Jeden jest zatem misjonarz: Jezus Chrystus. Dlatego też wszyscy Jego uczniowie są misjonarzami: wszyscy chrześcijanie, również – i w szczególny sposób – młodzi (pkt. 9). Przygotowania do najbliższego synodu poświęconego młodzieży, wierze i powołaniu stanowią okazję do tego, by młodzi ludzie mogli realizować zadania misyjne stanowiące część ich odpowiedzialności, jako chrześcijan, na łonie społeczeństwa i Kościoła.

Kolejny aspekt mocno podkreślony w orędziu dotyczy **przemieniającej mocy** Ewangelii. Ewangelizacja nie oznacza pozostawiania rzeczy takimi, jakimi są. Ewangelizacja przemienia; jak to pięknie zostało ujęte w orędziu – głoszenie i przyjmowanie Ewangelii zmienia umysły i serca osób i całych społeczeństw, zmienia struktury społeczne i kulturowe.

Tydzień Misyjny obchodzony jest w naszym Zakonie pod hasłem **SZPITALNICTWO owocem wiary chrześcijańskiej**. Orędzie Papieża rzuca na nie dodatkowe światło, odwołujące się do fundamentów i podstaw teologicznych: misja jest dziełem wszystkich ludzi, jest głównym zadaniem Kościoła i sięga swymi korzeniami do samego Chrystusa.

**Pozdrawiamy Was, zjednoczeni w modlitwie i poczuciu wspólnego namaszczenia
SZPITALNICTWEM przez Ducha Św., posłani przez Chrystusa, by głosić Królestwo, realizować
Szpitalnictwo na całym świecie i leczyć chorych, na podobieństwo naszych założycieli św. Jana
Bożego i św. Benedykta Menni.**

▶ Napomnienie

“Misja i przemieniająca moc Ewangelii Chrystusa - Drogi, Prawdy i Życia

Misja Kościoła, skierowana do wszystkich ludzi dobrej woli, opiera się na przemieniającej mocy Ewangelii. Ewangelia jest Dobrą Nowiną, która niesie w sobie udzielającą się radość, ponieważ zawiera i oferuje nowe życie: życie Chrystusa Zmartwychwstałego, który przekazując swego Ducha ożywiającego, staje się dla nas Drogą, Prawdą i Życiem (por. J 14,6). Jest Drogą, która zaprasza nas do pójścia za Nim z ufnością i odwagą. Idąc za Jezusem jako Drogą, doświadczamy Prawdy i otrzymujemy Jego Życie, które jest pełną komunią z Bogiem Ojcem w mocy Ducha Świętego, który wyzwala nas od wszelkiej formy egoizmu i jest źródłem kreatywności w miłości.

Bóg Ojciec pragnie tej egzystencjalnej transformacji swoich synów i córek; przemiany, która wyraża się jako cześć w Duchu i prawdzie (por. J 4,23-24), w życiu ożywianym przez Ducha Świętego, naśladując Jezusa Syna ku chwale Boga Ojca. „Chwałą Boga jest żyjący człowiek” (Ireneusz, *Adversus heareses* IV, 20, 7). W ten sposób głoszenie Ewangelii staje się Słowem żywym i skutecznym, które wypełnia to, co głosi (por. Iz 55,10-11), czyli Jezusa Chrystusa, który nieustannie staje się ciałem w każdej ludzkiej sytuacji (por. J 1,14)”¹.

¹ Orędzie Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2017 r. Nr. 1 i 2

Tekst biblijny: J. 1,14-18

“A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy. Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: «Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie». Z Jego pełni wszyscyśmy otrzymali – łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, [o Nim] pouczył”.

Refleksja

Nadzieja²: św. Jan Boży, “wyraża i przeżywa ją w następujący sposób: *“Nadzieję, pokładamy jedynie w Jezusie Chrystusie, gdyż za cierpienia i dolegliwości, znoszone w tym życiu dla Jego miłości, udzieli nam, w swoim wielkim miłosierdziu i dzięki zasługom swojej świętej Męki, wiecznej chwały”*. (3 List do Księżnej Sessy 9)

Wyraża to również bardzo jasno kiedy mówi: *“...Ukochany mój i serdecznie umiłowany Bracie w Jezusie Chrystusie, ... zdarza mi się, że na myśl o tak ciężkich długach nie ośmielam się wyjść z domu... Jednakże pokładam całą moją ufność w Jezusie Chrystusie: On uwolni mnie od długów, gdyż zna moje serce”*. (2 List do Guttierre Lasso 7.8; por. 1 List do Księżnej Sessy 6 b.; 2 List do Księżnej Sessy 7. 20)

“...mam wiele kłopotów i zmartwień, ale za wszystko dziękuję Panu Jezusowi Chrystusowi! Wiesz, że... ubodzy, którzy tu napływają, są bardzo liczni, tak że pytam nieraz sam siebie zdumiony, jak zdołam ich wszystkich wyżywić. Myślę, że Jezus Chrystus przyjdzie z pomocą!”. (2 List do Guttierre Lasso 3)

“...Jezus Chrystus troszczy się o wszystko. Wszyscy i wszystko niech ustawicznie oddaje Mu cześć. Amen. Jezu!”. (2 List do Guttierre Lasso 9). *“...my po pracy musimy złożyć dziękczynienie naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi, który traktuje nas z takim miłosierdziem”*. (2 List do Księżnej Sessy 18)

Modlitwa wiernych

Powierzamy Panu naszych bezdomnych braci i siostry. Niektórzy z nich, z powodu rozpadu rodziny, porzucili swój dom rodzinny w poszukiwaniu lepszego życia, którego nigdy nie znaleźli; inni zostawili wszystko, aby uniknąć nadzoru rodziców, których postrzegali jako zagrożenie dla swojej wolności lub też ponieważ rodzice ci nie wzięli na siebie należytej odpowiedzialności. Niektórzy z nich skończyli jako bezdomni, co z kolei doprowadziło do pewnych chronicznych sytuacji i nawyków szkodliwych dla zdrowia. Panie Jezu, przyprowadzamy do Ciebie ich wszystkich, niech poruszą serca tych, którzy czują się bardziej obdarowani, by pospieszyli z pomocą potrzebującym schronienia i domowego ciepła. **Ciebie prosimy ...**

Modlitwa na zakończenie

Boże miłości, pokaż nam nasze miejsce na tej ziemi, abyśmy byli narzędziami Twojej miłości, byśmy realizowali szpitalnictwo wobec wszystkich osób na ziemi, gdyż żadna z nich nie została przez Ciebie zapomniana.

Obdarz Twoim światłem tych, którzy posiadli władzę i pieniądze, by uchwalić się od grzechu obojętności, miłowali wspólne dobro, dawali pierwszeństwo słabszym i dbali o świat, w którym żyjemy.

Ubodzy i ziemia razem wołają: Panie, użyj nas, byśmy, dzięki Twojej mocy i światłu, bronili każdego życia i przygotowywali lepszą przyszłość, aby nadeszło Twoje Królestwo sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna. Bądź pochwalony. Amen.

---

² Wymiar misyjny Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego. Rozdz. 2. 5.4. Nadzieja

▶ Napomnienie

“Misja to *kairos* Chrystusa

Zatem misją Kościoła nie jest upowszechnianie jakiejś ideologii religijnej, ani też propozycji wzniosłej etyki. Wiele ruchów w świecie potrafi proponować wzniosłe ideały lub wysokie standardy etyczne. Jezus Chrystus poprzez misję Kościoła nadal głosi Ewangelię i działa, a zatem stanowi ona *kairos*, czas sprzyjający zbawieniu w dziejach świata. Przez głoszenie Ewangelii Jezus staje się ciągle na nowo nam współczesny, aby ci, którzy przyjmują Go z wiarą i miłością, doświadczali przemieniającej mocy Jego Ducha Zmartwychwstałego, który użyźnia to, co ludzkie i to, co stworzone, podobnie jak to czyni deszcz z ziemią. „Jego zmartwychwstanie nie należy do przeszłości; zawiera żywotną siłę, która przeniknęła świat. Tam, gdzie wszystko wydaje się martwe, ze wszystkich stron pojawiają się ponownie kiełki zmartwychwstania. Jest to siła niemająca sobie równych” (Adhort. ap. *Evangelii gaudium*, 276).

Zawsze pamiętamy, że „U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie” (BENEDYKT XVI, Enc. *Deus caritas est*, 1). Ewangelia jest Osobą, która stale daje siebie i nieustannie zachęca tych, którzy ją przyjmują z wiarą pokorną i wyrażającą się w czynach, do dzielenia swojego życia poprzez rzeczywisty udział w Jego paschalnej tajemnicy śmierci i zmartwychwstania. W ten sposób Ewangelia staje się przez *chrzest*, źródłem nowego życia, wolnego od panowania grzechu, oświeconego i przekształconego przez Ducha Świętego. Przez *bierzmowanie* staje się umacniającym namaszczeniem, które dzięki temu samemu Duchowi Świętemu wskazuje nowe drogi i strategie świadectwa i bliskości. A przez *Eucharystię* staje się pokarmem człowieka nowego, „lekarstwem nieśmiertelności” (IGNACY ANTIOCHENSKI, *List do Efezjan*, 20, 2)³.

³ Orędzie Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2017 r. Nr. 3 i 4

Tekst biblijny: Łk. 4,17-21

Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana. Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli».

Refleksja

WIARA. „To wiara skłoniła Jana Bożego do przyjęcia w swoim życiu zbawczej obecności Boga z taką mocą, gdyż to On go prowadził. Dowodzi tego sam jego przydomek, „Boży” – Jan już nie należy do siebie samego, należy do Boga. Nie żyje dla siebie, lecz dla Boga i Jego Królestwa.

Takie doświadczenia wiary, rozumianej jako dobrowolna akceptacja Bożej obecności i zbawienia we własnym życiu, Jan przyjął jako swoją postawę, którą później zalecał w swoich listach:

„*Bóg przede wszystkim i ponad wszystko, co jest na świecie*” (początek „Listów”)

“... wszystko to dla Boga, ...to wszystko dla Jego miłości; za wszystko winieneś Bogu składać dzięki”.

(List do Ludwika Baptysty 9). “...gdyż dobro, jakie ludzie czynią nie należy do nich, lecz do Boga: Bogu niech będzie cześć, sława i chwala. Bóg jest wszystkim”. (1 List do Guttiere Lasso GL, 11)⁴

Modlitwa wiernych

Panie Jezu, Ty, który stałeś się człowiekiem i stąpałeś po ścieżkach ludzkiego cierpienia... Tobie powierzamy naszych braci, którzy cierpią z powodu niepowodzenia w budowaniu swojego życia, którzy doznają pomieszania myśli i nieprawidłowości w procesach myślowych, emocjonalnych, w zachowaniu, w relacjach międzyludzkich oraz w adaptacji społecznej i zawodowej. Ty, który kochałeś bez granic, napełnij nas Twoimi uczuciami i gestami, byśmy nie byli obojętni. Zwiększ naszą wrażliwość, byśmy umieli się z nimi stykać, odkrywać w nich Twoje oblicze, rozumieć ich język, uznać ich godność i w rezultacie móc znaleźć odważne odpowiedzi na ich cierpienie i być dla nich światłem, pokrzepieniem i nadzieją na drodze ich życia. **Ciebie prosimy ...**

Modlitwa na zakończenie

Boże miłości, pokaż nam nasze miejsce na tej ziemi, abyśmy byli narzędziami Twojej miłości, byśmy realizowali szpitalnictwo wobec wszystkich osób na tej ziemi, gdyż żadna z nich nie została przez Ciebie zapomniana. Obdarz Twoim światłem tych, którzy posiadli władzę i pieniądze, by uchwali się od grzechu obojętności, miłowali wspólne dobro, dawali pierwszeństwo słabszym i dbali o świat, w którym żyjemy.

Ubodzy i ziemia razem wołają: Panie, użyj nas, byśmy, dzięki Twojej mocy i światłu, bronili każdego życia i przygotowywali lepszą przyszłość, aby nadeszło Twoje Królestwo sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna. Bądź pochwalony. Amen.

---

⁴ Wymiar misyjny Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego. Rozdz. 2. 5.2. *Wiara*

▶ Napomnienie

Świat potrzebuje przede wszystkim Ewangelii Jezusa Chrystusa. Poprzez Kościół kontynuuje On swoją misję Miłosiernego Samarytanina, opatrując krwawiące rany ludzkości, oraz misję Dobrego Pasterza, nieustannie poszukując tych, którzy się zagubili na drogach zagmatwanych i prowadzących donikąd. Dzięki Bogu nie brakuje dowodów, które świadczą o przemieniającej mocy Ewangelii. Myślę o czynie tego studenta z plemienia Dinka, który za cenę własnego życia chroni mającego być zabitym studenta z plemienia Nuer. Myślę o owej celebracji eucharystycznej w Kitgum, w północnej Ugandzie, zroszonej wówczas krwią przez okrucieństwo grupy rebeliantów, gdy misjonarz kazał ludziom powtarzać słowa Jezusa na krzyżu: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?“, jako wyraz rozpaczliwego krzyku braci i siostr ukrzyżowanego Pana. Celebrowanie ta była dla ludzi źródłem wielkiej pociechy i męstwa. Możemy też pomyśleć o wielu niezliczonych świadectwach, o tym, jak Ewangelia pomaga przezwyciężyć zamknięcia, konflikty, rasizm, trybalizm promując wszędzie i pośród wszystkich pojednanie, braterstwo i hojność.⁵

📖 Tekst biblijny: Łk. 10,25-37

A oto powstał jakiś uczonec w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał: «Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu odpowiedział: «Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?» On rzekł: Będiesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego. Jezus rzekł do niego: «Dobrześ odpowiedział. To czyń, a będziesz żył». Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: «A kto jest moim bliźnim?» Jezus nawiązując do tego, rzekł: «Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko że go obdarli, lecz jeszcze rany mu

⁵ Orędzie Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2017 r. Nr. 5

zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wrzucił się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: "Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał". Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?» On odpowiedział: «Ten, który mu okazał miłosierdzie». Jezus mu rzekł: «Idź, i ty czyń podobnie!»

Refleksja

“Moc stwórcza Ducha Św. zachęca nas do **budowania wspólnot samarytańskich** opartych na miłości i przebaczeniu, w których wspólnota będzie przeżywana jako coś więcej, niż tylko wspólne życie; w których relacje międzyludzkie będą zdrowe i głębokie i w których będziemy się nawzajem akceptować z naszymi talentami i słabościami, w których będzie promowany odpowiedzialny udział w projekcie życia i misji oraz poszukiwanie woli Bożej. W ten sposób wzmacniamy nasze poczucie przynależności i stajemy się proroczymi znakami w dzisiejszym świecie. Oznacza to również ponowne przemyślenie stylu i struktur życia wspólnotowego i uczynienie ich bardziej otwartymi i elastycznymi, by oferowały zróżnicowane rozwiązania dostosowane do realnych potrzeb. (Dokument z XX Kapituły Generalnej HSC, ODTWORZYĆ SZPITALNICTWO, pkt. 9)

Modlitwa wiernych

Panie, pomóż nam, abyśmy uzbrojeni w prawdę, sprawiedliwość i miłość, potrafili pokonywać lęki i podziały. Odnów nasz zapał do czynienia dobra w obliczu groźby zła, spraw, byśmy walczyli o nadejście nowych czasów, w których nienawiść i niezgoda przestaną dzielić narody. Niech zrozumienie i braterstwo kształtują serca wszystkich ludzi. Ożyw szlachetne i budujące ideały w ich sercach. Pomóż nam, Panie, współpracować ze sobą w sztuce zaprowadzania pokoju. Niech nasze modlitwy i nasza służba szpitalnicza zbudują świat pełen miłości, szacunku i braterstwa. **Ciebie prosimy...**

Modlitwa na zakończenie

Boże miłości, pokaż nam nasze miejsce na tej ziemi, abyśmy byli narzędziami Twojej miłości, byśmy realizowali szpitalnictwo wobec wszystkich osób na tej ziemi, gdyż żadna z nich nie została przez Ciebie zapomniana. Obdarz Twoim światłem tych, którzy posiadli władzę i pieniądze, by uchwalić się od grzechu obojętności, miłowali wspólne dobro, dawali pierwszeństwo słabszym i dbali o świat, w którym żyjemy.

Ubody i ziemia razem wołają: Panie, użyj nas, byśmy, dzięki Twojej mocy i światłu, bronili każdego życia i przygotowywali lepszą przyszłość, aby nadeszło Twoje Królestwo sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna. Bądź pochwalony. Amen.

▶ Napomnienie

“Misja inspiruje duchowość nieustannego wyjścia, pielgrzymowania i wygnania

Misja Kościoła ożywiana jest duchowością nieustannego wychodzenia. Chodzi o „wyjście z własnej wygody i zdobycie się na odwagę, by dotrzeć do wszystkich peryferii potrzebujących światła Ewangelii” (Adhort. ap. Evangelii gaudium, 20). Misja Kościoła inspiruje do nieustannej pielgrzymki przez różne pustynie życia, poprzez różne doświadczenia głodu oraz pragnienia prawdy i sprawiedliwości. Misja Kościoła jest doświadczeniem ciągłego wygnania, aby człowiek spragniony nieskończoności poczuł swoją kondycję wygnańca zmierzającego do ostatecznej ojczyzny, umiejscowionego między „już” a „jeszcze nie” Królestwa Niebieskiego.

Misja mówi Kościołowi, że nie jest on celem samym w sobie, ale jest pokornym narzędziem i pośrednictwem Królestwa. Kościół autoreferencyjny, który lubuje się sukcesach doczesnych, nie jest Kościołem Chrystusa, Jego ciałem ukrzyżowanym i chwalebny. Dlatego właśnie powinniśmy wybierać „raczej Kościół poturbowany, poraniony i brudny, bo wyszedł na ulice, niż Kościół chory z powodu zamknięcia się i wygody kurczowego przywiązania do własnego bezpieczeństwa (tamże, 49)”⁶.

⁶ Orędzie Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2017 r. Nr. 6 i 7

Tekst biblijny: Rdz 18,1-8

Pan ukazał się Abrahamowi pod dębami Mamre, gdy ten siedział u wejścia do namiotu w najgorętszej porze dnia. Abraham spojrzawszy dostrzegł trzech ludzi naprzeciw siebie. Ujrawszy ich podążył od wejścia do namiotu na ich spotkanie. A oddawszy im pokłon do ziemi, rzekł: «O Panie, jeśli darzysz mnie życzliwością, racz nie omijać Twego sługi! Przyniosę trochę wody, wy zaś raczcie obmyć sobie nogi, a potem odpocznijcie pod drzewami. Ja zaś pójdę wziąć nieco chleba, abyście się pokrzepili, zanim pójdziecie dalej, skoro przechodzicie koło sługi waszego». A oni mu rzekli: «Uczyn tak, jak powiedziałeś». Abraham poszedł więc spieszenie do namiotu Sary i rzekł: «Prędko zacznij ciasto z trzech miar najczystszej mąki i zrób podpłomyki». Potem Abraham podążył do trzody i wybrałszy tłuste i piękne ciele, dał je słudze, aby ten szybko je przyrządził. Po czym, wzięwszy twaróg, mleko i przyrządzone ciele, postawił przed nimi, a gdy oni jedli, stał przed nimi pod drzewem.”

Refleksja

“Abraham wychodzi z namiotu w poszukiwaniu trzech gości. Nie czeka biernie, aż sami przyjdą do namiotu, by prosić go o pomoc, lecz wychodzi im naprzeciw. Abrahamowa gościnność jest skierowana na zewnątrz – patriarcha wychodzi ze swego domu, oddala się od niego, by odnaleźć swoich przyszłych gości i otoczyć ich opieką. Nie pyta ich, kim są, nie docieka ich pochodzenia społecznego, kulturowego ani religijnego, lecz przyjmuje ich bez żadnych uprzedzeń. Wychodzi dzięki temu poza samego siebie”⁷.

Modlitwa wiernych

Wiele osób ucieka lub emigruje z powodu wojny i prześladowań w swoim ojczystym kraju, szukając opieki i wsparcia w innych narodach.

Prosimy cię Panie za uchodźców i emigrantów – okaż im Panie Twoje miłosierdzie, niech znajdą gościnność i to, co potrzebne do godnego życia, a dzięki braterskiej pomocy tych, którzy otoczą ich opieką, znajdą środki, odwagę i nadzieję potrzebne do zaczęcia nowego życia, jak również możliwość samodzielnego utrzymania się zgodnie z prawem Stworzyciela. **Ciebie prosimy ...**

Modlitwa na zakończenie

Boże miłości, pokaż nam nasze miejsce na tej ziemi, abyśmy się stali narzędziami Twojej miłości, byśmy realizowali szpitalnictwo wobec wszystkich osób na tej ziemi, gdyż żadna z nich nie została przez Ciebie zapomniana.

Obdarz Twoim światłem tych, którzy posiadli władzę i pieniądze, by uchwali się od grzechu obojętności, miłowali wspólne dobro, dawali pierwszeństwo słabszym i dbali o świat, w którym żyjemy.

Ubodzy i ziemia razem wołają: Panie, użyj nas, byśmy, dzięki Twojej mocy i światłu, bronili każdego życia i przygotowywali lepszą przyszłość, aby nadeszło Twoje Królestwo sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna. Bądź pochwalony. Amen.

---

⁷ Nie zapomnijcie o szpitalnictwie. Studium teologiczne, [No olvidéis la Hospitalidad. Una exploración teológica] Francesc Torralba, zob. rozdz. 6. pkt.1.

Napomnienie

“Młodzi są nadzieją misji. Osoba Jezusa i głoszona przez Niego Dobra Nowina nadal fascynuje wielu ludzi młodych. Szukają oni dróg, na których można urzeczywistnić męstwo i porywy serca w służbie ludzkości. „Wielu młodych ludzi ofiaruje swą solidarną pomoc wobec nieszczęść świata i podejmuje różne formy aktywnego działania i wolontariatu. [...] Jakie to piękne, że młodzi są «pielgrzymami wiary», szczęśliwi, że mogą nieść Jezusa na każdą ulicę, na każdy plac, w każdy zakątek ziemi!” (tamże, 106). Najbliższe Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów, które odbędzie się w 2018 roku pod hasłem „Młodzież, wiara i rozeznanie powołania”, jawi się jako opatrnościowa okazja, by zaangażować ludzi młodych we wspólną odpowiedzialność misyjną, która potrzebuje ich bogatej wyobraźni i kreatywności.”⁸

Tekst biblijny: Hbr. 13,1-7

Niech trwa braterska miłość. Nie zapominajmy też o gościnności, gdyż przez nią niektórzy, nie wiedząc, aniołom dali gościnę. Pamiętajcie o uwięzionych, jakbyście byli sami uwięzieni, i o tych, co cierpią, bo i sami jesteście w ciele. We czci niech będzie małżeństwo pod każdym względem i łożo nieskalane, gdyż rozpustników i cudzołożników osądzi Bóg. Postępowanie wasze niech będzie wolne od chciwości na pieniądze: zadowalajcie się tym, co macie. Sam bowiem powiedział: Nie opuścę cię ani pozostawię. Śmiało więc mówić możemy: Pan jest wspomóżycielem moim, nie ulękę się, bo cóż może mi uczynić człowiek? Pamiętajcie o swych przełożonych, którzy głosili wam słowo Boże, i rozpamiętując koniec ich życia, naśladowajcie ich wiarę!

⁸ Orędzie Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2017 r. Nr. 8

„Gościnność, szpitalnictwo – w sposób oczywisty wymagają cnoty wiary, rozumianej jako zaufanie do drugiej osoby, jako ufność w jej dobroć. Gospodarz ufa swojemu gościowi, ten zaś ufa gospodarzowi, i to obopólne zaufanie umożliwia zaistnienie gościnności. Bez tego zaufania, bez tej wiary, nie jest możliwa gościnność – choć oczywiście słowo „wiara” nie ma tu znaczenia religijnego. Gdy człowiek czuje przed kimś lęk, gdy czuje się zastraszonej w czyjejś obecności lub obawia się, że jego prywatność zostanie naruszona przez drugą osobę, wówczas nie jest możliwe praktykowanie szpitalnictwa”⁹.

Modlitwa wiernych

Zanosimy dzisiaj do Ciebie osoby znajdujące się w trudnej sytuacji, szczególnie upośledzonych umysłowo lub fizycznie oraz dzieci porzucone z tego powodu. Niech dzięki naszemu zaangażowaniu w dawanie świadectwa o Bogu – dobrym Ojcu i poprzez naszą codzienną posługę, rozpoznają Cię i doświadczą Twojego miłosierdzia, niech poczują się otoczone opieką i napełnione odwagą wobec przeciwności losu. **Ciebie prosimy ...**

Modlitwa na zakończenie

Boże miłości, pokaż nam nasze miejsce na tej ziemi, abyśmy się stali narzędziami Twojej miłości, byśmy realizowali szpitalnictwo wobec wszystkich osób na tej ziemi, gdyż żadna z nich nie została przez Ciebie zapomniana.

Obdarz Twoim światłem tych, którzy posiadli władzę i pieniądze, by uchwali się od grzechu obojętności, miłowali wspólne dobro, dawali pierwszeństwo słabszym i dbali o świat, w którym żyjemy.

Ubodzy i ziemia razem wołają: Panie, użyj nas, byśmy, dzięki Twojej mocy i światłu, bronili każdego życia i przygotowywali lepszą przyszłość, aby nadeszło Twoje Królestwo sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna. Bądź pochwalony. Amen.

---

⁹ Nie zapomnijcie o szpitalnictwie. Studium teologiczne, [No olvidéis la Hospitalidad. Una exploración teológica] Francesc Torralba, zob. *Prolog*.

Napomnienie

Prowadzić misję wraz z Maryją, Matką ewangelizacji

“Drodzy bracia i siostry, prowadźmy misję, czerpiąc natchnienie z Maryi, Matki ewangelizacji. Ona, pod natchnieniem Ducha Świętego przyjęła Słowo życia w głębi swej pokornej wiary. Niech Dziewica Maryja pomoże nam w wypowiedzeniu naszego „tak” wobec pilnej potrzeby, by Dobra Nowina Jezusa rozbrzmiewała w naszych czasach. Niech nam wyjedna nowy zapał, aby wszystkim zanieść Ewangelię życia, która zwycięża śmierć. Niech wstawia się za nami, byśmy mogli zyskać świętą śmiałość poszukiwania nowych dróg, aby do wszystkich dotarł dar zbawienia”¹⁰.

Tekst biblijny: Łk. 1,26-38

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą». Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest

¹⁰ Orędzie Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2017 r. Nr. 10

już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł“.

Refleksja

“Nigdy nie przestaje zadziwiać i być zagadkowym fakt, że Ten Zupełnie Inny – Bóg Wszchemogący – potrzebował, aby przyjął Go ciało kobiety. Jego cielesna obecność na świecie przyjmuje bezbronną postać, potrzebującą łona Maryi, by rozwijać się i rosnąć jako człowiek. Ciało Maryi staje się zatem domem Boga, który przyjął postać ludzką, jest pierwszym miejscem przyjmującym Boga na tym świecie. Maryja staje się w historii ludzkości gospodynią przyjmującą Boga, i nie tylko ona – św. Józef również, gdyż on również przyjmuje Go w swojej rodzinie”¹¹.

Modlitwa wiernych

Nasz świat niesamowicie się rozwinął, jeśli chodzi o technologię, skuteczność, produktywność, indywidualność, przez co w rezultacie niejednokrotnie zapomina się o drugim człowieku, zwłaszcza wówczas, gdy nie jest on już wystarczająco „wydajny”. Zapomnieliśmy o naszym powołaniu do tego, by opiekować się innymi, zaniedbujemy osoby starsze, postrzegamy je jako ciężar. Panie, przebudź nas do naszego powołania, by stać się opiekunami osób starszych, by dać im odczuć, że są fundamentem i częścią społeczeństwa. **Ciebie prosimy...**

Modlitwa na zakończenie

Boże miłości, pokaż nam nasze miejsce na tej ziemi, abyśmy się stali narzędziami Twojej miłości, byśmy realizowali szpitalnictwo wobec wszystkich osób na tej ziemi, gdyż żadna z nich nie została przez Ciebie zapomniana.

Obdarz Twoim światłem tych, którzy posiadli władzę i pieniądze, by uchwalić się od grzechu obojętności, miłowali wspólne dobro, dawali pierwszeństwo słabszym i dbali o świat, w którym żyjemy.

Ubodzy i ziemia razem wołają: Panie, użyj nas, byśmy, dzięki Twojej mocy i światłu, bronili każdego życia i przygotowywali lepszą przyszłość, aby nadeszło Twoje Królestwo sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna. Bądź pochwalony. Amen.

---

¹¹ Nie zapomnijcie o szpitalnictwie. Studium teologiczne, [No olvidéis la Hospitalidad. Una exploración teológica] Francesc Torralba, zob. rozdz. VII, pkt. 1, *Maryja – symbol szpitalnictwa*.

Napomnienie

“Posługa Papieskich Dzieł Misyjnych

Papieskie Dzieła Misyjne są cennym narzędziem, by wzbudzić w każdej wspólnocie chrześcijańskiej pragnienie wyjścia poza własne granice i odrzucić swoje zabezpieczenia, aby wypłynąć na głębię i głosić Ewangelię wszystkim. Poprzez głęboką duchowość misyjną, którą trzeba żyć codziennie, stały trud formacyjny oraz animację misyjną, dzieci, młodzież, dorośli, rodziny, kapłani, zakonnicy i biskupi angażują się na rzecz rozwoju serca misyjnego w każdym z nich. Światowy Dzień Misyjny, promowany przez Dzieło Rozkrzewiania Wiary jest dobrą okazją, aby misyjne serce wspólnot chrześcijańskich brało udział poprzez modlitwę, świadectwo życia i wspólnotę dóbr w zaspokojeniu poważnych i wielkich potrzeb ewangelizacji”¹².

Tekst biblijny: Łk. 24,13-33

Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i siedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na

¹² Orędzie Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2017 r. Nr. 9

uwięzi, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?» Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». Zapytał ich: «Cóż takiego?» Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli». Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajęł z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?» W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi.

Refleksja

Św. Augustyn, w swoim kazaniu 235, przypomina nam: „*Bądźcie uważni, bracia... Miej wiarę, a będzie z tobą Ten, którego nie widzisz... Zatem ty również, jeśli chcesz osiąść życie, czyn to, co czynili uczniowie z Emaus, by rozpoznać Pana – okazali mu gościnność. Jezus sprawiał wrażenie kogoś, kto wybiera się w daleką podróż, lecz oni Go zatrzymali. Gdy dotarli na miejsce, do którego szli, rzekli do Niego: »Zostań z nami, gdyż zbliża się wieczór i dzień chyli się już ku końcowi«. Okaż Mu gościnność, jeśli chcesz rozpoznać w Nim Zbawiciela. Gościnność pomogła im odzyskać to, czego pozbawiło ich niedowiarstwo.*” (Łk 24,13)

Modlitwa wiernych

Za wszystkich, którzy opuszczają swoją ziemię ojczystą i przemierzają świat, angażując się w pracę na rzecz innych: za Rodzinę Szpitalną, siostry, braci, wolontariuszy, dobroczyńców, pracowników...

Pomagaj nam i im, Panie, nauczyć się ofiarowywać nasz czas, naszą służbę, wsparcie materialne, duchowe i „ludzkie” tym, którzy go potrzebują. Spraw, by obecność Ducha Św. zachęcała nas do wychodzenia poza nasze wygodnictwo i realizowania w praktyce aktów miłosierdzia i szpitalnictwa w stosunku do tych braci, którzy tego potrzebują. **Ciebie prosimy...**

Modlitwa na zakończenie

Boże miłości, pokaż nam nasze miejsce na tej ziemi, abyśmy się stali narzędziami Twojej miłości, byśmy realizowali szpitalnictwo wobec wszystkich osób na tej ziemi, gdyż żadna z nich nie została przez Ciebie zapomniana.

Obdarz Twoim światłem tych, którzy posiadli władzę i pieniądze, by uchwalić się od grzechu obojętności, miłowali wspólne dobro, dawali pierwszeństwo słabszym i dbali o świat, w którym żyjemy.

Ubodzy i ziemia razem wołają: Panie, użyj nas, byśmy, dzięki Twojej mocy i światłu, bronili każdego życia i przygotowywali lepszą przyszłość, aby nadeszło Twoje Królestwo sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna. Bądź pochwalony. Amen.

Inne teksty

Tekst biblijny: Łk. 10,3-9

Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie! Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże.

Refleksja

„Choć po upadku marksizmu nie jest łatwo jest mówić o przemianie społeczeństwa, musimy być świadomi jednak tego, że migracja drugiego, bezbronniego człowieka wiąże się z niesprawiedliwym podziałem bogactw na świecie. Dopóki będą istniały nierówności społeczne i gospodarcze, ruchy migracyjne nie będą się zmniejszały, lecz nasilały. Praktykowanie szpitalnictwa nie zwalnia nas zatem od pragnienia przemiany struktur władzy, które podtrzymują niegodne warunki dla tylu istnień ludzkich na ziemi; wręcz przeciwnie, świadome realizowanie szpitalnictwa i gościnności nie tylko wymaga od gospodarza realnego przyjęcia do swojego domu obcego, bezbronniego człowieka, lecz również skłania go do wykonania proroczego gestu skargi na sytuację, jaka powoduje owe ruchy.” (O szpitalnictwie. Obcy i bezbronni tak samo jak ty. [*Sobre la hospitalidad. Extraños y vulnerables como tú*], Francesc Torralba. Zob. Rozdz. I pkt.7 *Dom. Zasady gościnności i szpitalnictwa*)

Modlitwa wiernych

Panie, zanosimy do Ciebie wszystkie formy przemocy, jakie istnieją w dzisiejszym świecie, przyprowadzamy wszystkie osoby znoszące dyskryminację, pogardę, wojnę i cierpienie. Nie pozwól, by straciły siły z powodu lęku i słabości wiary. Mocą Twojej łaski, przyspórz im siły i nadziei, a nam dodaj śmiałości do rozwiązywania konfliktów bez przemocy i budowania relacji opartych na duchu miłości, przebaczenia i pokoju między narodami, tak jak nas uczył Twój Syn i nasz Pan Jezus Chrystus. **Ciebie prosimy ...**

MODLITWY

Podążamy za Tobą, Panie Jezu
Naśladujemy Cię, Panie Jezu
Lecz aby było to możliwe, Ty musisz nas zawołać,
Gdyż bez Ciebie nikt nie idzie naprzód,
Bowiemy tylko Ty jesteś Drogą, Prawdą i Życiem.
Przyjmij nas, jak przyjmuje gościnny trakt
Pokrzep nas, jak pokrzepia prawda.
Ożyw nas, gdyż ty jesteś Życiem.
(św. Augustyn)

On nas wybrał
Bóg nas wybrał
Byśmy ukazywali sobie nawzajem
Jego miłujące oblicze.
Jesteśmy Jego językiem
Żywymi słowami
By wyrażać Jego dobroć
Naszą własną dobrocią,
By wyrażać Jego współczucie, czułość,
Prośbę i wierność
Poprzez nasze własne postawy. **(Leo Rock SJ)**

OTWÓRZ NASZE OCZY

Otwórz nasze oczy
Na potrzeby i cierpienia braci;
Oświeć nas światłem Twojego Słowa,
Abyśmy z miłością podejmowali postugę
Wobec ubogich i cierpiących.
Niech Twój Kościół będzie żywym świadectwem
Prawdy i wolności, sprawiedliwości i pokoju,
Aby wszyscy ludzie otworzyli się
Na nadzieję nowego świata.
Niech wszystkie dzieci Kościoła
Umieją rozpoznawać znaki czasu
I niech ofiarnie oddają się służbie Ewangelii.
Uczyn nas otwartymi i pełnymi gotowości wobec
braci,
Których spotkamy na naszej drodze,
Abyśmy mogli dzielić
Ich bóle i strapienia,
Radości i nadzieje,
Oraz postępować razem na drodze zbawienia.
**AMEN (Zaczerpnięte z piątej modlitwy
eucharystycznej Vb/Vc)**

OTWÓRZ DRZWI!

O, Panie,
Przybywasz na nasz świat
I zachęcasz nas do otwarcia drzwi
Naszych serc
Wszystkim ludziom.

Mówisz nam
Że to Ty sam przychodzisz
Gdy ktoś puka
Do naszych drzwi.

To są Twoje słowa:
„Oto stoję u drzwi i kołaczę,
Jeśli ktoś posłyszyc mój głos
I drzwi otworzy,
Wejdę do niego i będę z nim wieczerzał,
A on ze mną”.

O, Panie,
Obyśmy umieli słuchać Twojego głosu,
Głosu, który dociera do nas
Poprzez naszych braci.
Obyśmy umieli otworzyć drzwi
I Cię przyjąć,
A razem z Tobą wszystkich ludzi.

ZJEDNOCZONE DŁONIE¹³

Spraw, Panie, byśmy umieli zjednoczyć nasze dłonie
W modlitwie i w ofierze.
Zjednoczyć je z Twoimi dłońmi, dłońmi Ojca,
Zjednoczyć je z niosącymi natchnienie skrzydłami
Ducha Świętego,
Zjednoczyć je z dłońmi ubogich.

Byśmy stali się dłońmi Ewangelii,
Siejącymi Życie,
Niosącymi światło Nadziei,
Tchnącymi Pokojem.

Byśmy stali się dłońmi
Zjednoczonymi z Twoimi solidarnymi dłońmi,
Dzielącymi Chleb pomiędzy wszystkich ludzi,
Zjednoczonymi z Twoimi dłońmi,
Przybitymi do wszystkich krzyży świata.
Zjednoczonymi z Twoimi dłońmi,
Zwycięskimi poprzez Zmartwychwstanie.
Byśmy stali się
Dłońmi otwartymi, bez granic,
Jednoczącymi się, dopóki starczy dłoni,
Umiejącymi objąć cały świat,
Wiernymi wobec Trzeciego Świata
I wobec Twojego Królestwa.

Byśmy stali się
Dłońmi zaciśniętymi z pragnienia Sprawiedliwości,
Lecz delikatnymi z Miłości.

Dłońmi, które oddają to, co otrzymały,
ze zwielokrotnioną bezinteresownością,
Coraz więcej dłoni,
Coraz bardziej zjednoczonych.
(Pedro Casaldáliga)

BLIŹNI

Bliźnim nie jest się
tak po prostu;
Bliźnim się staje.
Bliźni to nie ktoś, z kim łączą mnie
więzy krwi, rasa,
Wspólne zajęcia
Lub zainteresowania.
Bliźnim stają się wówczas,
Gdy, widząc drugiego człowieka,
Nawet obcego lub wroga,
Postanawiam uczynić krok naprzód,
By się do niego zbliżyć. **(Carlo María Martini)**

¹³ Przep.tłum.: W oryginale tytuł „Manos Unidas” odnosi się do pozarządowej organizacji o tej samej nazwie, należącej do hiszpańskiego Kościoła.

